

PARTENERIAT ȘCOALĂ – FAMILIE – SOCIETATE

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

Societatea românească este într-o continuă transformare, pe care o resimțim cu toții și la care participăm, contribuim, în funcție de nivelul de pregătire profesională sau de implicare activă, efectivă și afectivă. Eu sunt un dascăl simplu, dintr-un sat românesc și am viziunea mea proprie despre legătura care se creează între școală și familie, de care depinde, până la urmă, viitorul unui copil și integrarea lui în societate. Sunt deja 35 de ani de când pășeam cu emoție la școala din sat, ca proaspătă absolventă a Liceului Pedagogic din Iași și cu o mulțime de idei și planuri, principii, proiecte despre educația elevilor mici. Astăzi, când privesc în urmă, îmi dau seama că, deși am fost formată în perioada comunistă, m-am străduit să mă informez, să țin pasul cu noutățile, să fiu modernă, actuală, o învățătoare pe care să o caute părinții elevilor, fiind siguri că ei, copiii lor, sunt pe mâini bune. Pentru a mă perfecționa, am absolvit Facultatea de Pedagogie Muzicală „Spiru Haret” București, în anul 2010 și consider că a fost eficient și benefic pentru pregătirea profesională, necesară în anii care au urmat. Cu fiecare generație pe care am dus-o la capăt, am acumulat experiență și am reușit să formez elevii, în funcție de particularitățile de vârstă, de cerințele educaționale impuse prin Curriculum național, trecând mai ușor peste problemele create de mediul social, de nivelul de trai al familiilor din mediul rural, de situația financiară a părinților, de motivația de învățare a copiilor, de nivelul de pregătire precar al oamenilor din sat, de baza materială existentă în școală. Societatea nu poate exista fără educație, iar educația începe în familie și continuă în școală, sub îndrumarea atentă a cadrelor didactice. De modul în care un părinte își modelează copilul și, mai departe, de felul în care un dascăl își face meseria la catedră, preluând responsabilitățile de îndrumare, de educare și formare a elevilor, depinde societatea umană. După ani de muncă la catedră, am înțeles că este imperios necesar să relaționez, să comunic eficient cu părinții elevilor, să pot să le câștig încrederea că demersul meu didactic este cel corect (dovadă fiind rezultatele obținute de generațiile anterioare de elevi). Astfel, activitățile cu părinții, lectoratele, chestionarele aplicate, lecțiile demonstrative susținute pentru părinți, serbările, excursiile cu elevii mei în diferite zone ale țării, au avut finalitățile așteptate. Cu sprijinul comitetelor de părinți, am confecționat uniforme școlare, altă culoare și alt model pentru fiecare generație în parte, modelele fiind concepute de părinți și elevi, de comun acord. Cu bucurie în suflet, mărturisesc, elevii mei erau fericiți, iar părinții erau tare mândri de copiii lor îmbrăcați în uniforme școlare, care reușeau să estompeze diferențele financiare vădite dintre elevi. Toți erau egali, toți puteau să învețe, să obțină rezultate bune și foarte bune, toți aveau o șansă să-și croiască un drum drept în viață. Diferența dintre copii era dată de capacitatea de învățare, de asimilare a cunoștințelor, de motivația elevilor, de hărnicia și seriozitatea lor. Tot cu sprijinul părinților, am reușit ca în fiecare an școlar să procurăm auxiliarele necesare, caiete de lucru, culegeri, caiete de vacanță, utile completării nivelului de cunoștințe și care erau lucrate din scoarță în scoarță, cu seriozitate și simț de răspundere.

Pentru că marea mea pasiune este și va fi mereu muzica, am fondat în anul 2009 un grup artistic (muzică și dans), care ulterior s-a numit SONORA și în care au intrat elevi din toată școala, nu numai din clasa mea. Astăzi am în grup 43 de elevi, începând cu clasa I și terminând cu clasa a VIII-a. În fiecare an „primenesc” grupul cu elevi din clasele mici, care ascultă cu interes tot ce povestesc „veteranii”, se uită cu mare curiozitate la panoplia cu diplome obținute la diferite concursuri și visează cu ochii deschiși la intrarea în grup. Și pentru că iubesc și respect obiceiurile și tradițiile populare, am reușit să confecționăm costume naționale, stilizate, ce-i drept, cu bănuți puțini, pe care elevii mei le îmbracă cu cinste și plăcere la fiecare spectacol, concurs, la care suntem invitați să participăm. Trebuie să subliniez marele aport adus de părinți la realizarea acestui demers, fără de care nu ar fi fost posibilă existența și continuitatea grupului SONORA. Consider că în primul rând rezultatele vorbesc, dar este important și modul în care am comunicat cu oamenii din sat, la sufletul cărora am ajuns cu greu și care privesc cu neîncredere, uneori, cerințele școlii. În anul 2009 am aflat de Fundația KIWANIS Internațional, Filiala Vaslui, o organizație americană de voluntariat, cu membri inimoși, care se ocupă de copiii din mediul rural, mai ales, cu situații financiare grele, elevi care învață bine, dar nu au condițiile necesare, cazuri sociale și medicale dificile. Am aderat cu bucurie la această fundație și particip activ la activitățile de strângere de fonduri, necesare ajutorării elevilor din județ. Mai mult chiar, grupul SONORA participă la spectacolele organizate de KIWANIS, cu diferite prilejuri, Crăciunul, Floriile, 1 Iunie- Ziua Internațională a copiilor, la Clubul Prietenia, sediul Fundației, la Silver Mall sau în parcul Copou din orașul Vaslui, ocazii cu care se strâng fonduri din vânzarea билетelor și de la sponsori generoși. Bani obținuți sunt drămuți cu grijă și se transformă în calculatoare, haine, jucării, rechizite școlare, dulciuri, consultații pentru unii copii cu probleme medicale. Este greu de imaginat câtă bucurie este în sufletele copiilor care fac parte din proiectele Fundației! An de an, din 2009 până astăzi, grupul SONORA contribuie la realizarea proiectelor generoase ale Fundației, participând la aproape toate activitățile inițiate. E drept că de fiecare dată, elevii mei au primit cadouri substanțiale, burse de studiu pentru 2 fete cu media 10, o excursie gratuită la Târgu-Ocna, la Salină, la Slănic Moldova și împrejurimi. O altă activitate la care particip cu grupul SONORA este Prăznuirea domnitorului Ștefan cel Mare, organizată de Primăria Ștefan cel Mare, în fiecare an, în data de 2 iulie, cu ocazia Zilelor comunei, la statuia domnitorului din satul Căntălărești, unde poposesc mulți fii ai comunei, pentru câteva ceasuri, să participe la slujba de pomenire a marelui domnitor, la spectacolul oferit de artiști renumiți și să se înfrupte din gustoasele sărmăluțe moldovenești. Cu mândrie în suflet spun că și prestația grupului SONORA, pe scena împodobită cu covoare și ștergare țărănești, a fost apreciată de fiecare dată de către spectatori. Drept răsplată, primarul comunei a oferit o excursie gratuită membrilor grupului, la Cheile Bicazului și Lacu Roșu, prilej cu care copiii au văzut munții Carpați, trecători, sate și orașe din alte zone ale țării, ape curgătoare, șosele, au dormit la hotel, au servit masa la restaurant. Este drept că părinții mă sprijină nemijlocit, sunt alături de mine, au grijă mai mult de copii, mai ales când plecăm la spectacole, la concursuri sau în excursii. În acest fel consider că reușesc să emancipez elevii, să-i civilizez, să le ofer șansa de a socializa cu persoane noi, să învețe să se comporte și să comunice ușor, să le arăt locuri

frumoase din țară, unde ar putea ajunge după ce își vor desăvârși educația. La invitația RADIO IAȘI- partener media, am participat la Centenarul Facultății de Agronomie „Ion Ionescu de la Brad”, în anul 2012, Simpozion Internațional, prilej cu care elevii din grupul SONORA au prezentat un spectacol, în Aula Magna, în fața a 400 de invitați din 4 țări străine și din mediul românesc de afaceri. Spectatorii au primit cu entuziasm mesajul sincer de dragoste de țară, de respect față de tradițiile și obiceiurile românești, mesaj transmis prin cântecele și dansurile populare executate cu talent și grație de elevi. Ropotele de aplauze și lacrimile din ochii spectatorilor ne-au arătat că sinceritatea, simplitatea, sunt mereu aproape de sufletul oricărui privitor. Desigur, am avut alături de mine câțiva părinți, vreo 15, care m-au sprijinit mereu și care s-au mândrit că pruncii lor au fost apreciați de așa oameni de seamă și s-au integrat într-un mediu diferit, mediu academic, cu succes. Pentru a participa la concursurile specifice, care presupun deplasări cu mijloace de transport, am primit sprijinul comunității locale și al direcției școlii (microbuzele școlare, autocare, etc.), iar părinții au ajutat în limita posibilităților, motivați de activitățile desășurate, premiile primite, excursiile interesante organizate și notorietatea căpătată de copiii lor. Iată câteva concursuri la care grupul SONORA și elevii din clasa mea au obținut premii și diplome :

- Datina, concurs interjudețean de tradiții și obiceiuri, Vaslui;
- Ritmurile tinereții, concurs internațional de dans;
- Florile copilăriei, concurs județean, folclor și muzică ușoară, Bârlad;
- Ritmuri pe portativ, concurs județean organizat de Palatul copiilor, Vaslui;
- Concurs Național Coral, etapa județeană, Vaslui;
- Micii actori pe marea scenă a teatrului, participare indirectă, Alexandria, județul Teleorman;
- Ieri am fost copil...țin minte, însă astăzi sunt...părinte, concurs național, Târgu Jiu, județul Gorj, lucrări plastice;
- Prietenii cărților, concurs național de creații plastice pentru copii, Sibiu;
- Tradiții, moștenire și simțire românească, participare indirectă, colinde din Moldova, concurs național, Oradea, județul Bihor;
- Pentru o școală nonviolentă, concurs de creații literare și plastice, Tulcea;
- Sărbătorile primăverii la români, concurs județean de artă tradițională, Vaslui;
- Tărâmul magic al copilăriei, Copilăria prin ochi de copil, Școala Suciului de Sus, județul Maramureș, concurs interjudețean de creații literare și plastice;
- Nașterea Domnului- Renașterea bucuriei, concurs național, creații plastice și literare, Școala Liteni, județul Iași.

M-am gândit că ar fi benefic pentru promovarea rezultatelor grupului SONORA să realizez o revistă, în care cititorii să găsească impresiile, gândurile membrilor grupului, acumulate în timp, premiile și diplomele obținute, după ore de repetiții, de la care nu lipsea nimeni, mai ales când un concurs prezenta o miză importantă. Astfel a apărut Revista grupului artistic SONORA, numărul 1, în anul 2014 și numărul 2, în anul 2015 (cu ISSN).

Am rămas la aceeași școală timp de 28 de ani, fapt care mi-a permis să adun compuneri, poezii, eseuri, desene, pe care le-au realizat elevii mei, cu migală, cu multă curiozitate, cu bucurie. Toate aceste creații le-am înmănușiat într-o carte care se numește sugestiv „Generații” (cu ISBN) și în care se regăsesc elevii din trei serii diferite, începând cu anul 2002, până în anul 2014. Răsfoind cu emoție cartea, ei au înțeles că atunci erau inocenți, curați, fără prea multe griji, stângaci, sinceri. Se pare că ideea unei atare cărți a prins nu numai printre elevi, ci și printre părinți, oameni din sat, care au dorit să achiziționeze un exemplar, cu autograful autoarei, desigur. De fapt, eu nu am făcut mare lucru, doar am dactilografiat și am tipărit la o editură tot ce au creat ei, dragii mei elevi și am înțeles că la sat, unei cărți i se acordă o mai mare importanță, pentru că apare numele lor scris, cu litere mari de tipar. Desigur că am întocmit parteneriate, proiecte, planuri de activități școlare și extrașcolare, procese-verbale, rapoarte de evaluare și autoevaluare, după cum se cere într-o societate modernă, cu un învățământ bine organizat. Dar am făcut lucruri minunate și în anii anteriori, cu elevii, cu părinții, cu comunitatea locală, fără prea multe hârtii și fără să aștept recompense pecuniare (apanajul vârstei). Rămâne ca generația tânără să desăvârșească nobila misiune de dascăl, pe care eu am îmbrățișat-o cu drag și o voi duce până la sfârșit, atât cât îmi va fi îngăduit.

Profesor pentru învățământul primar

LACHE SORINA

Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare”

Comuna Ștefan cel Mare

Sat Bârzești

Județul Vaslui